

[Justitsministeren.]

Lovforslaget har tidligere været fremsat den 17. december 1976 under titlen forslag til rentelov. Det var til 1. behandling den 20. januar 1977 (Folketingstidende 1976-77, 1. samling, sp. 4016). Forslaget bortfaldt imidlertid som følge af folketingsvalget den 15. februar 1977.

Lovforslaget indeholder dels nye regler om, fra hvilket tidspunkt der skal betales morarenter, dels en regel om, at den gældende morarentesats på Nationalbankens diskonto + 2 pct. ikke kan fraviges i forbrugerforhold.

Under lovforslagets behandling den 20. januar 1977 blev der fra mange sider givet udtryk for, at det ikke er hensigtsmæssigt at kalde en lov med dette indhold for en rentelov. Selv om lovforslaget i § 2 indeholder en enkelt regel om kreditrenter, er jeg enig i, at betegnelsen rentelov ikke er den bedst dækkende. Lovforslagets titel er derfor ændret til forslag til lov om renter ved forsinket betaling m. v.

Bortset fra den nye titel er der tale om en uændret genfremsættelse. Jeg kan derfor henviser til den tidligere fremsættelse, Folketingstidende 1976-77, 1. samling, sp. 3390.

Med disse bemærkninger skal jeg anmode om en velvillig behandling af lovforslaget.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om visse forbruger-aftaler. (Dørsalg m. v., postordresalg og løbende tjenesteydelser).*

Lovforslaget har tidligere været fremsat den 20. januar 1977, men bortfaldt som følge af folketingsvalget den 15. februar 1977 og genfremsættes nu uændret.

Forslaget tilsigter at gennemføre en række forslag, som er fremsat af forbrugerkommissionen for at sikre forbrugeren en øget beskyttelse mod misbrug og en bedre retsstilling i det hele taget på områder, hvor der har vist sig at være et særligt behov for det.

Om hovedpunkterne i forslaget henviser jeg til den tidligere fremsættelse, Folketingstidende 1976-77, 1. samling, sp. 3991.

Ved den tidligere fremsættelse nævnte jeg, at jeg var klar over de synspunkter, der kan anføres imod et forbud mod dørsalg af bøger og forsikringer, og jeg vil gerne understrege, at regeringen naturligvis er villig til at drøfte, om der skulle være andre muligheder for at opnå den ønskede forbrugerbeskyttelse.

Med disse bemærkninger skal jeg anmode om en velvillig behandling af lovforslaget.

Endelig tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om private registre m. v. og forslag til lov om offentlige myndigheders registre.*

De to lovforslag bygger på registerudvalgets 2 delbetænkninger fra henholdsvis 1973 om private registre og 1976 om offentlige registre.

Lovforslaget om de private registre har til formål at sikre, at oplysninger om personers, foreningers og virksomheders private og økonomiske forhold kun registreres af private i det omfang; denne registrering tjener anerkendelsesværdige formål.

Efter forslaget må sådanne oplysninger kun registreres i det omfang, det er tilladt efter lovforslagets kapitel 2 og 3. Uden for lovforslaget falder dog registre, der udelukkende anvendes i videnskabeligt eller statistisk øjemed eller til brug for udgivelsen af almindelige opslagsværker.

Efter lovforslagets kapitel 2 må erhvervs-virksomheder, foreninger m. v. registrere og videregive oplysninger til tredjemand uden den registreredes samtykke i det omfang, registreringen og videregivelsen er et naturligt led i den normale drift af virksomheder af den pågældende art. For så vidt angår særlig følsomme oplysninger som f. eks. religiøst og politisk tilhørsforhold og helbredsoplysninger må registrering og videregivelse dog som hovedregel kun finde sted, når den pågældende har meddelt sit samtykke hertil og det endvidere er nødvendigt for at muliggøre en berettiget varetagelse af virksomhedens eller andres tarv.

En registreret kan efter forslaget kræve, at der foretages slettelse af urigtige eller ulovligt registrerede oplysninger. Vil en virksomhed ikke foretage slettelse, kan spørgsmålet indbringes for et registertilsyn, der kan pålægge virksomheden at foretage slettelse og eventuelt berigtigelse i forhold til de tredje-mænd, der har modtaget oplysningen.

I lovforslaget fastsættes særlige regler om kreditoplysningsbureauer. Sådanne virksomheder må kun registrere oplysninger, som efter deres art er af betydning for bedømmelse af økonomisk soliditet og kreditværdighed. Kreditoplysningsbureauet skal underrette en registreret om, at vedkommende er registreret, når registreringen omfatter mere end almindelige, frit tilgængelige oplysninger. Den registrerede kan kræve at blive gjort bekendt med de oplysninger, der er registreret om ham, og kræve, at urigtige eller vildledende oplysninger slettes,